त्याच्चालूनः तादृशोऽन्तः समीपवर्त्ती द्रव्यविशेषो यज्ञस्य सोऽयमलूनान्तस्तस्य भावोऽलूनान्तत्वं तत्सिद्धये घृतस्वीकारः। यदुक्तं सूत्रेण। "चतुर्धा करणकालस्यादित्यश्चरुं ब्रह्मणे परिहरति तच्चत्वार आर्षेयाः प्राश्नन्ति॥

तदिदं विधत्ते। "चत्वार आर्षेयाः प्राश्नन्ति। दिशामेव ज्योतिषि जुहोति" इति। योऽयमादित्यश्चरुः तस्यैतत् हविर्वच्चतुर्धाकरणं नास्ति किन्तु ब्रह्मणो हस्ते सर्वं दत्त्वा चत्वार ऋत्विजः प्राश्नीयुः। तेषां श्रुताध्ययनसम्पन्नत्वार्षेयत्वम्। अतएवान्यत्राम्नातम्। "आर्षेयो यः प्रुश्रुवान्" इति। चतुःसङ्ख्यासाम्येन दिशाञ्चतसृणां सम्बन्धिनि ज्योतिषि हुतं भवति॥

उक्तानां हविषां कालविशेषं विधत्ते। "पशवो वा एतानि हवीꣳषि। एष रुद्रः। यदग्निः [६] यत्सद्य एतानि हवीꣳषि निर्वपेत्। रुद्राय पशूनपि दध्यात्। अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नानुनिर्वपेत्। अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। द्वादशसु रात्रीष्वनुनिर्वपेत्। संवत्सरप्रतिमा वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरेणैवास्मै रुद्रꣳ शमयित्वा। पशूनवरुन्धे" इति। अत्रेदं विचिन्त्यते। यस्मिन् दिने अग्नय आहितास्तस्मिन् दिने किमेतानि हवीꣳषि निर्वपेत् किं वा नेति। तत्र निर्वापो न युक्तः। एतेषां हविषां पशुसाधनत्वेन पशुरूपत्वात्। आहितस्य चाग्नेः क्रूरदेवत्वात् तस्मै क्रूराय पशुसमर्पणप्रसङ्गात् यजमानोऽप्यपशुः स्यात्। अनिर्वापपक्षे तु पशवो न सम्पादिताः स्युः। अतो दोषद्वयपरिहारायाधानादूर्द्ध्वं द्वादशसु रात्रीषु गतासु पश्चाद्धवींषि